कर्तव्यं यद्यदाज्ञप्तं तत्सर्वंकृतमित्याह ॥ उदतिष्ठतेति ॥ उत्थितं संपन्नमभूदित्यर्थः ॥ अभिषेचनं तदुपकरणं नैगमोवणिग्वर्गः ॥५२॥ ५३ ॥५४ ॥ भविता लुट् ॥ तस्माच्छीघ्रमुत्तिष्ठेतिभावः ॥ इवशब्दएवार्थे ॥ ५५ ॥ अभ्यकीर्यत व्याप्तोभवत् ॥ सन्नहर्षः नष्टहर्षः ॥ ५६ ॥ शोकरक्तेक्षणः शोकजरोदनेनरक्तनेत्रः ॥ भूयः कैकेयीवाक्यैःकृतानि मर्माणि पुनरधिकं स्तुतिवाक्यैरित्यर्थः ॥ अनुचितकालप्रयुज्यमानत्वादितिभावः ॥ ५७ ॥ अपाक्रमत् बद्धांजलिःसन् भीतोऽपाक्रमत् ॥ ५८ ॥ दैन्यं

उदतिष्ठतरामस्यसमग्रमभिषेचनं ॥ पौरजानपदाश्चापिनैगमश्चकृतांजलिः ॥ ५२ ॥ अयंवसिष्ठोभगवान्ब्राह्मणैःसहतिष्ठति ॥ क्षिप्रमाज्ञाप्यतांराजन्राघवस्याभिषेचनं ॥ ५३ ॥ यथाह्यपालाःपशवोयथासेनाह्यनायका ॥ यथाचंद्रंविनारात्रिर्यथागावोविनावृषं ॥ ५४ ॥ एवंहिभविताराष्ट्रंयत्रराजानदृश्यते ॥ एवंतस्यवचःश्रुत्वासांत्वपूर्वमिवार्थवत् ॥ ५५ ॥ अभ्यकीर्यतशोकेनभूयएवमहीपतिः ॥ ततस्तुराजातंसूतंसन्नहर्षःसुतंप्रति ॥ ५६ ॥ शोकरक्तेक्षणःश्रीमानुद्वीक्ष्योवाचधार्मिकः ॥ वाक्यैस्तुखलुमर्माणिममभूयोनिकृंतसि ॥ ५७ ॥ सुमंत्रःकरुणंश्रुत्वादृष्ट्वादीनंचपार्थिवं ॥ प्रगृहीतांजलिःकिंचित्तस्माद्देशादपाक्रमत् ॥ ५८ ॥ यदावक्तुंस्वयंदैन्यान्नशशाकमहीपतिः ॥ तदासुमंत्रंमंत्रज्ञाकैकेयीप्रत्युवाचह ॥ ५९ ॥ सुमंत्रराजारजनींरामहर्षसमुत्सुकः ॥ प्रजागरपरिश्रांतोनिद्रावशमुपागतः ॥ ६० ॥ तद्गच्छत्वरितंसूतराजपुत्रंयशस्विनं ॥ राममानयभद्रंतेनात्रकार्याविचारणा ॥ ६१ ॥ अश्रुत्वाराजवचनंकथंगच्छामिभामिनि ॥ तच्छ्रुत्वामंत्रिणोवाक्यंराजामंत्रिणमब्रवीत् ॥ ६२ ॥ सुमंत्ररामंद्रक्ष्यामिशीघ्रमानयसुंदरं ॥ समन्यमानःकल्याणंहृदयेनननंदच ॥ ६३ ॥

सत्यपाशबंधनजं ॥ मंत्रज्ञा स्वकार्येवक्तव्यज्ञा ॥५९॥ अतएव मिथ्याप्याह ॥ रामहर्षेति ॥ रामाभिषेकहर्षेत्यर्थः ॥६०॥ ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ कल्याणंमन्यमानः कदाचिद्रामंदृष्ट्वातस्मिन्प्रीतिंकरिष्यतीतिमन्यमानः ॥ यद्वा अस्मिन्नवसरे रामदर्शनमेवकल्याणंमन्यमानः मृतिसमयत्वात् ॥यद्वा देवानां ऋषीणांच कल्याणंमन्यमानः ॥ अतएव हृदयेन ननंद ॥ नतुबहिस्तच्चिन्हमितिभावः ॥ ६३ ॥